DOMSTOLENS DOM
7. juli 1987 *

I sag 420/85,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent J. Marenco som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik, ved regeringen, ved L. Ferrari Bravo, leder af Udenrigsministeriets afdeling contenzioso diplomatico, trattati e affari legislativi, bistået af Avvocato dello Stato O. Fiumara, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på den italienske ambassade, 5, rue Marie-Adelaïde,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, principalt fordi den ikke har gennemført Rådets direktiv 82/603 af 28. juli 1982 om ændring af direktiv 75/130 om indførelse af fælles regler for kombineret godstransport (jernbane / landevej) mellem medlemsstaterne (EFT L 247, s. 6), subsidiært, fordi den ikke har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at sikre iværksættelsen af førstnævnte direktiv,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformand F. Schockweiler, dommerne G. Bosco, O. Due, K. Bahlmann, R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias,

* Processprog: Italiensk.

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: P. Heim

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 25. februar 1987,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 31. marts 1987,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 13. december 1985, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 anlagt sag, hvori den principalt har nedlagt påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 82/603 af 28. juli 1982 om ændring af direktiv 75/130 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport (jernbane / landevej) mellem medlemsstaterne (EFT L 247, s. 6). Subsidiært påstås Den Italienske Republik dømt for at have tilsidesat Traktaten, fordi den ikke har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at sikre iværksættelsen af førstnævnte direktiv.

2 Direktiv 82/603 vedrører dels en udvidelse af ordningen i henhold til direktiv 75/130 til også at omfatte kombineret transport (landevej / indre vandveje) mellem medlemsstaterne, dels nedsættelse eller refusion af vægtafgiften for køretøjer, som anvendes til alle former for kombineret transport. I henhold til artikel 2 i direktiv 82/603 skulle medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger inden den 1. april 1983 og underrette Kommissionen herom.

3 Da Kommissionen ikke fra den italienske regering modtog underretning om sådanne foranstaltninger, fremsendtes den 30. januar 1984 en åbningsskrivelse, hvori

den opfordrede regeringen til at fremsætte sine bemærkninger. Åbningsskrivelsen blev ikke besvaret, hvorfor Kommissionen den 20. februar 1985 fremsatte den i Traktatens artikel 169, stk. 1, fastsatte begrundede udtalelse. Da den heller ikke blev besvaret, har Kommissionen anlagt nærværende sag.

4 Vedrørende parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

5 Under sagens behandling har den italienske regering gjort gældende, at der ikke ad indre vandveje eller indsøer er forbindelse mellem Italien og de øvrige medlemsstater, hvilket Kommissionen ikke har bestridt, og at der derfor ikke i henhold til direktiv 82/603 af Italien kan kræves gennemførelsesforanstaltninger, således at den pågældende ordning udvides til også at omfatte kombineret transport (landevej / indre vandveje).

6 For så vidt angår spørgsmålet om nedsættelse eller refusion af vægtafgifter, har den italienske regering gjort gældende, at italiensk lovgivning allerede indeholder de nødvendige bestemmelser, bortset fra de tilfælde, hvor selve motorvognen og ikke kun påhængsvognen læsses på et tog. Selv om denne form for kombineret transport anvendes på visse jernbanelinjer i Norditalien, bruges den kun i meget begrænset omfang af italienske transportvirksomheder.

7 Det bemærkes, at den faktiske omstændighed, den italienske regering har fremført, ikke bevirker, at der ikke fortsat foreligger et traktatbrud. Som fremhævet af Kommissionen har det omtvistede direktiv til formål at fremme anvendelsen af kombineret transport, herunder sådanne transporter, der omfatter både motorvogn og påhængsvogn. Bestemmelserne om nedsættelse eller refusion af vægtafgifter skal således også omfatte motorvogne, der faktisk anvendes på den måde, selv om den pågældende form for transport kun berører et meget begrænset antal linjer.

8 Det må herefter fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, da den ikke inden for den frist, der er fastsat i Rå-

dets direktiv 82/603 af 28. juli 1982 om ændring af direktiv 75/130 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport (jernbane / landevej) mellem medlemsstaterne, har vedtaget bestemmelser om nedsættelse eller refusion af vægtafgiften for motorvogne, der anvendes i forbindelse med kombinerede godstransporter, hvor både påhængsvognen og selve motorvognen læsses på et tog.

9 Det er herefter ufornødent at tage stilling til den subsidiære påstand.

Sagens omkostninger

10 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Sagsøgte har i det væsentlige tabt sagen og pålægges derfor sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, da den ikke inden for den frist, der er fastsat i Rådets direktiv 82/603 af 28. juli 1982 om ændring af direktiv 75/130 om indførelse af fælles regler for kombineret godstransport (jernbane / landevej) mellem medlemsstaterne, har vedtaget bestemmelser om nedsættelse eller refusion af vægtafgiften for motor-

vogne, der anvendes i forbindelse med kombinerede godstransporter, hvor både påhængsvognen og selve motorvognen læsses på et tog.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Mackenzie Stuart Schockweiler Bosco

Due Bahlmann Joliet Rodríguez Iglesias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. juli 1987.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident